

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2008/90/EY,

annettu 29 päivänä syyskuuta 2008,

hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan

(uudelleen laadittu toisinto)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

misen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä 8 päivänä toukokuuta 2000 annettua neuvoston direktiiviä 2000/29/EY ⁽⁴⁾.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 37 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan 28 päivänä huhtikuuta 1992 annettua neuvoston direktiiviä 92/34/EY ⁽²⁾ on useaan otteeseen huomattavasti muutettu ⁽³⁾. Nyt kun direktiiviä muutetaan vielä uudelleen, se olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.

(2) Hedelmäntuotannolla on tärkeä asema yhteisön maataloudessa.

(3) Hedelmänviljelyssä tyydyttävät tulokset riippuvat paljon hedelmäkasvien lisäykseen käytettävän aineiston ja hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien laadusta ja terveydestä.

(4) Yhdenmukaiset vaatimukset yhteisön tasolla takaavat sen, että ostajat saavat koko yhteisön alueella terveitä ja hyvälaatuisia hedelmäkasveja ja niiden lisäysaineistoa.

(5) Näiden yhdenmukaisten vaatimusten on kasvien terveyden osalta vastattava kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien yhteisöön kulkeutumisen ja siellä leviä-

(6) Olisi vahvistettava yhteisön säännöt niille hedelmäkasvisuvuille ja -lajeille, joilla on erityistä taloudellista merkitystä yhteisössä, sekä yhteisön menettely, jolla myöhemmin lisätään muita hedelmäkasvisukuja ja -lajeja tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien sukujen ja lajien luetteloon. Luetteloitujen sukujen ja lajien olisi oltava laajalti jäsenvaltioissa kasvatettuja, ja niiden lisäysaineiston ja/tai hedelmäkasvien markkinoiden olisi oltava huomattavat ja käsitettävä useampi kuin yksi jäsenvaltio.

(7) Yhteisön sääntöjä ei ole tarkoituksenmukaista soveltaa hedelmäkasvien taimien ja niiden lisäysaineiston kaupan pitämiseen, jos voidaan osoittaa, että nämä tuotteet on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin, koska näissä maissa voimassa olevat säännökset voivat poiketa tämän direktiivin säännöksistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2000/29/EY kasvien terveyttä koskevien säännösten soveltamista.

(8) Selkeyden vuoksi olisi vahvistettava tarvittavat määritelmät. Niiden olisi perustuttava tekniikan ja tieteen kehittymiseen ja katettava asianomainen termi kokonaan ja selkeästi sisämarkkinoiden yhdenmukaistamisen helpottamiseksi, ottaen huomioon kaikki markkinoiden uudet mahdollisuudet sekä kaikki lisäysaineiston tuotannossa käytetyt uudet prosessit. Nämä määritelmät olisi yhdenmukaistettava yhteisön lainsäädännön soveltamisalaan kuuluvan muun lisäysaineiston kaupan pitämistä koskevien määritelmien kanssa.

(9) Jokaiselle hedelmäkasvisuvulle ja -lajille olisi vahvistettava kasvien terveyttä ja laatua koskevat vaatimukset kansainvälisten järjestelmien perusteella; niihin voi kuulua muun muassa taudinaiheuttajia koskeva testi. Sen vuoksi on tarkoituksenmukaista säätää yhdenmukaistettuja sääntöjä koskevasta järjestelmästä lisäysaineiston ja hedelmäkasvien eri luokille, joita pidetään kaupan, viittaamalla kansainvälisiin järjestelmiin, jos sellaisia on.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 11. joulukuuta 2007 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ EYVL L 157, 10.6.1992, s. 10.

⁽³⁾ Ks. liitteessä II oleva A osa.

⁽⁴⁾ EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1.

- (10) Tavanomaisen maatalouskäytännön mukaista on vaatia, että hedelmäkasvit ja niiden lisäysaineisto on joko tarkastettu virallisesti tai osana yhteisön lainsäädännön kattamiin muihin lajeihin sovellettavaa virallista valvontaa.
- (11) Geneettisesti muunnettua lisäysaineistoa ja hedelmäkasveja ei saisi saattaa markkinoille eikä hedelmälajikkeita saisi virallisesti rekisteröidä, ennen kuin ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvien vaarojen välttämiseksi on toteutettu kaikki tarvittavat toimenpiteet, joita tarkoitetaan geneettisesti muunnettujen organismien tarkoituksellista levittämisestä ympäristöön 12 päivänä maaliskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/18/EY ⁽¹⁾ ja muuntogeenisistä elintarvikkeista ja rehuista 22 päivänä syyskuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1829/2003 ⁽²⁾.
- (12) Geneettisen monimuotoisuuden säilyminen ja sen hyödyntäminen kestäväällä tavalla olisi varmistettava. Olisi säädettävä tarvittavista biologisen monimuotoisuuden säilyttämistä koskevista toimenpiteistä, joilla taataan nykyisten lajikkeiden säilyttäminen, ottaen huomioon muun asiaan liittyvän yhteisön lainsäädännön.
- (13) On tarkoituksenmukaista vahvistaa kokeisiin, tieteellisiin tarkoituksiin tai valintatyöhön tarkoitettun aineiston kaupan pitämistä koskevat edellytykset silloin, kun kyseinen aineisto ei voi täyttää tavanomaisia kasvien terveydelle ja laadulle asetettuja vaatimuksia tietyn käyttötarkoituksen vuoksi.
- (14) Hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston toimittajien on ensisijaisesti varmistettava, että näiden tuotteet ovat tämän direktiivin säännösten mukaiset. On tarkoituksenmukaista määritellä toimittajien asema ja toimittajiin sovellettavat edellytykset. Toimittajat olisi virallisesti rekisteröitävä avoimen ja taloudellisesti perustellun lisäysaineiston ja hedelmäkasvien varmentamisen menettelyn luomiseksi.
- (15) Toimittajat, jotka pitävät kaupan ainoastaan muille kuin ammattimaisille lopullisille kuluttajille, voidaan vapauttaa rekisteröitymisvelvollisuudesta.
- (16) Hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston ostajien edun mukaista on, että lajikkeiden nimet ovat tunnetut ja niiden tunnistettavuus turvataan, järjestelmän jäljitettävyy-
- den mahdollistamiseksi ja markkinoihin kohdistuvan luottamuksen lisäämiseksi.
- (17) Mainittu tavoite voitaisiin parhaiten saavuttaa joko yleisellä tietämyksellä lajikkeesta, erityisesti vanhojen lajikkeiden tapauksessa, tai sillä, että käytettävissä on lajikekuvaus, joka perustuu yhteisön kasvilajikeviraston pöytäkirjoihin tai, jos sellaisia ei ole, muihin kansainvälisiin tai kansallisiin sääntöihin.
- (18) Hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston tunnistettavuuden ja asianmukaisen kaupan pitämisen varmistamiseksi olisi tärkeää antaa yhteisön säännöt erien erottamisesta ja merkitsemisestä. Etiketeissä olisi ilmoitettava tarvittavat tiedot sekä virallista tarkastusta että käyttäjää varten.
- (19) Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava ja tarkastuksella varmistettava, että lisäysaineistoa tai hedelmäkasveja sekä toimittajia koskevat edellytykset täyttyvät. Tällaisten tarkastusten taso, perusteellisuus ja suorittamisväli olisi määriteltävä ottaen huomioon kyseisen aineiston luokan.
- (20) Olisi säädettävä yhteisön valvontatoimenpiteistä tämän direktiivin vaatimusten yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi kaikissa jäsenvaltioissa.
- (21) Sellaisten väliaikaisten saantivaikeuksien varalta, jotka johtuvat luonnonkatastrofeista, kuten tulipalosta ja myrskystä tai ennakoimattomista olosuhteista, olisi annettava säännöt, jotka mahdollistavat tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia lievemmit vaatimukset täyttävien hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston kaupan pitämisen rajoitetun ajan ja tietyin ehdoin.
- (22) Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti olisi säädettävä jäsenvaltioiden mahdollisuudesta vapauttaa merkitsemistä koskevien edellytysten täyttämistä sekä valvonnan ja virallisten tarkastusten suorittamisesta ne pientuottajat, joiden lisäysaineiston ja hedelmäkasvien koko tuotannon ja myynnin on tarkoitus palvella paikallisilla markkinoilla sellaisten henkilöiden lopullista käyttöä, jotka eivät ammattimaisesti toimi kasvintuotannossa (paikallinen kauppa).
- (23) Jäsenvaltioita olisi kiellettävä asettamasta muita kuin tässä direktiivissä säädettyjä edellytyksiä ja rajoituksia liitteessä I tarkoitettujen sukujen ja lajien kaupan pitämiselle.

⁽¹⁾ EYVL L 106, 17.4.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 268, 18.10.2003, s. 1.

- (24) Olisi säädettävä mahdollisuudesta saattaa kolmansissa maissa tuotettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineistojen kaupan pitäminen yhteisössä luvanvaraiseksi, jos niistä kaikissa tapauksissa voidaan antaa samat takeet kuin yhteisössä tuotetuista hedelmäkasveista ja niiden lisäysaineistoista, jotka ovat yhteisön säännösten mukaiset.
- (25) Jäsenvaltioissa käytettävien teknisten tarkastusmenetelmien yhdenmukaistamiseksi sekä yhteisössä ja kolmansissa maissa tuotettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineistojen vertaamiseksi keskenään on syytä järjestää vertailukokeita, jotta voidaan todeta, ovatko nämä tuotteet tämän direktiivin säännösten mukaiset.
- (26) Kaupan häiriöiden välttämiseksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus sallia siirtymäkauden ajan alueellaan tämän direktiivin soveltamisen alkamispäivänä olemassa olevan ja jo varmennetuista tai CAC (*Conformitas Agraria Comunitatis*) -aineistoon hyväksytyistä kantakasveista otetun varmennetun ja CAC-aineiston kaupan pitäminen, vaikka tällainen aineisto ei täyttäisi uusia vaatimuksia.
- (27) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY mukaisesti ⁽¹⁾.
- (28) Tämän direktiivin ei tulisi vaikuttaa liitteessä II olevassa B osassa mainittuihin jäsenvaltioita velvoittaviin määrääkoihin, joiden kuluessa jäsenvaltioiden on saatettava direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sovellettava niitä,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 LUKU

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

1. Tämä direktiivi koskee hedelmäntuotantoon tarkoitettujen hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston pitämistä kaupan yhteisössä.
2. Tämä direktiivi koskee liitteessä I lueteltuja sukuja ja lajeja sekä niiden hybridejä. Lisäksi sitä sovelletaan muiden kuin liit-

teessä I lueteltujen sukujen tai lajien perusrunkoihin ja muihin kasvinosiin tai niiden hybrideihin, jos liitteessä I luetellun suvun tai lajin tai niiden hybridin aineisto on vartettu tai on tarkoitus varttaa niihin.

3. Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta direktiivissä 2000/29/EY säädettyjen kasvien terveyttä koskevien sääntöjen noudattamista.

4. Tämä direktiivi ei koske hedelmäkasveja ja niiden lisäysaineistoa, jotka todistetusti on tarkoitettu vietäviksi kolmansiin maihin, edellyttäen, että ne ovat asianmukaisesti sellaisiksi tunnistettavissa ja pidetään riittävästi erillään.

Erityisesti tunnistamista ja eristämistä koskevat toimenpiteet ensimmäisen alakohdan soveltamiseksi toteutetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä sovelletaan seuraavia määritelmiä:

1. 'lisäysaineistolla' tarkoitetaan siemeniä, kasvinosia ja kaikkea kasviaineistoa, perusrungot mukaan luettuna, jotka on tarkoitettu hedelmäkasvien lisäykseen ja tuotantoon;
2. 'hedelmäkasveilla' tarkoitetaan kasveja, jotka on kaupan pitämisen jälkeen tarkoitettu istutettaviksi tai uudelleen istutettaviksi;
3. 'lajikkeella' tarkoitetaan yhteen alimpaan tunnettuun kasvitieteelliseen taksoniin kuuluvaa kasviryhmää, joka voidaan
 - a) määritellä tietyn genotyypin tai genotyyppien yhdistelmän ominaisuuksien perusteella,
 - b) erottaa muista kasviryhmistä vähintään yhden mainitun ominaisuuden perusteella,
 - c) katsoa kokonaisuudeksi sillä perusteella, että sitä voidaan lisätä ilman että se muuttuu;
4. 'kloonilla' tarkoitetaan yksittäisen kasvin kasvullisesti lisättyä, geneettisesti yhtenäistä jälkeläistä;

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

5. 'lähtöaineistolla' tarkoitetaan lisäysaineistoa, joka

- a) on tuotettu yleisesti hyväksytyillä menetelmillä lajikkeen tunnistettavuuden ylläpitoa varten, mukaan lukien asiaan kuuluvat hedelmäntuotantoon liittyvät ominaisuudet, sekä tautien leviämisen estämistä varten,
- b) on tarkoitettu perusaineiston tai varmennetun aineiston, lukuun ottamatta hedelmäkasveja, tuottamiseen,
- c) täyttää kyseisen lajin perusaineistoa koskevat 4 artiklan mukaisesti esitetyt erityisvaatimukset,
- d) on todettu virallisen tarkastuksen tuloksena a, b ja c alakohdan edellytykset täyttäväksi;

6. 'perusaineistolla' tarkoitetaan lisäysaineistoa, joka:

- a) on saatu yleisesti hyväksytyillä menetelmillä lajikkeen tunnistettavuuden ylläpitoa varten, mukaan lukien asiaan kuuluvat hedelmäntuotantoon liittyvät ominaisuudet, sekä tautien leviämisen estämistä varten, ja joka polveutuu lähtöaineistosta suoraan tai kasvullisesti tunnetun vaiheiden määrän kautta,
- b) on tarkoitettu varmennetun aineiston tuotantoon,
- c) täyttää kyseisen lajin perusaineistoa koskevat 4 artiklan mukaisesti esitetyt erityisvaatimukset,
- d) on todettu virallisen tarkastuksen tuloksena a, b ja c alakohdan edellytykset täyttäväksi;

7. 'varmennetulla aineistolla' tarkoitetaan

- a) lisäysaineistoa, joka
 - i) on saatu kasvullisesti suoraan perusaineistosta tai lähtöaineistosta tai jos sitä on tarkoitus käyttää perusrunkojen tuotantoon, perusrunkojen perus- tai varmennetusta aineistosta saaduista varmennetuista siemenistä;
 - ii) on tarkoitettu hedelmäkasvien tuottamiseen;
 - iii) täyttää kyseisen lajin varmennettua aineistoa koskevat 4 artiklan mukaisesti vahvistetut erityisvaatimukset, ja
 - iv) on todettu virallisen tarkastuksen tuloksena i, ii ja iii alakohdan edellytykset täyttäväksi;

b) hedelmäkasveja, jotka:

- i) on saatu suoraan varmennetusta aineistosta tai perus- tai lähtöaineistosta;
- ii) on tarkoitettu hedelmien tuottamiseen;
- iii) täyttävät kyseisen lajin varmennettua aineistoa koskevat 4 artiklan mukaisesti vahvistetut erityisvaatimukset, ja
- iv) on todettu virallisen tarkastuksen tuloksena i, ii ja iii alakohdan edellytykset täyttäväksi;

8. 'CAC (*Conformitas Agraria Communitatis*) -aineistolla' tarkoitetaan hedelmäkasveja ja niiden lisäysaineistoa, jotka

- a) ovat lajikkeeltaan tunnistettavia ja riittävän puhtaita,
- b) on tarkoitettu
 - lisäysaineiston tuottamiseen,
 - hedelmäkasvien tuottamiseen, ja/tai
 - hedelmien tuottamiseen,
- c) täyttävät CAC-aineistoa koskevat 4 artiklan mukaisesti vahvistetut erityisvaatimukset;

9. 'toimittajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa ammattimaisesti ainakin yhtä seuraavista hedelmäkasveihin ja niiden lisäysaineistoon liittyvistä toiminnoista: lisäys, tuotanto, ylläpito ja/tai käsittely, tuonti sekä pitäminen kaupan;

10. 'kaupan pitämisellä' tarkoitetaan lisäysaineiston tai hedelmäkasvien myyntiä, pitämistä myyntitarkoituksessa, myyntiin tarjoamista sekä luovuttamista, toimittamista tai siirtoa kolmansille vastiketta vastaan tai vastikkeetta kaupallisessa hyödyntämistarkoituksessa;

11. 'vastuussa olevalla virallisella toimielimellä' tarkoitetaan

- a) jäsenvaltion asettamaa tai nimeämää kansallisen hallituksen valvonnassa olevaa viranomaisesta, joka on vastuussa lisäysaineiston ja hedelmäkasvien laatuun liittyvistä kysymyksistä,

b) mitä tahansa valtion viranomaista, joka on asetettu

— kansallisella tasolla, tai

— alueellisella tasolla kansallisten viranomaisten valvonnassa kyseisen jäsenvaltion lainsäädännön asettamissa rajoissa;

12. 'virallisella tarkastuksella' tarkoitetaan vastuussa olevan virallisen toimielimen suorittamaa tai sen vastuulla suoritettua tarkastusta;

13. 'erällä' tarkoitetaan yhden tuotteen tiettyä yksikkömäärää, joka voidaan tunnistaa koostumuksensa ja alkuperänsä ta-salaatuisuuden perusteella.

2 LUKU

LISÄYSAINEISTOON JA HEDELMÄKASVEIHIN SOVELLETTAVAT VAATIMUKSET

3 artikla

Markkinoille saattamista koskevat yleiset vaatimukset

1. Lisäysaineistoa ja hedelmäkasveja voidaan pitää kaupan ainoastaan, jos

a) lisäysaineisto on virallisesti varmennettu lähtöaineistoksi, perusaineistoksi tai varmennetuksi aineistoksi tai se täyttää CAC-aineistolle asetettavat ehdot;

b) hedelmäkasvit ovat virallisesti varmennettu varmennetuksi aineistoksi tai ne täyttävät CAC-aineistolle asetettavat ehdot.

2. Lisäysaineisto ja hedelmäkasvit, jotka koostuvat direktiivin 2001/18/EY 2 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettusta geneettisesti muunnellusta organismista, saatetaan markkinoille ainoastaan, jos geneettisesti muunneltu organismi on hyväksytty kyseisen direktiivin tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 nojalla.

3. Jos lisäysaineistosta tai hedelmäkasveista saatavia tuotteita aiotaan käyttää asetuksen (EY) N:o 1829/2003 3 artiklan soveltamisalaan kuuluvana elintarvikkeena tai elintarvikkeen ainesosana tai 15 artiklan soveltamisalaan kuuluvana rehuna tai rehun ainesosana, asianomainen lisäysaineisto ja hedelmäkasvit saadaan saattaa markkinoille ainoastaan sillä edellytyksellä, että

tästä aineistosta valmistetut elintarvikkeet tai rehu on hyväksytty kyseisen asetuksen mukaisesti.

4. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat antaa oman alueensa toimittajille luvan saattaa markkinoille asianmukaisia määriä lisäysaineistoa ja hedelmäkasveja, jotka on tarkoitettu

a) kokeisiin tai tieteellisiin tarkoituksiin;

b) valintatyöhön; tai

c) geneettisen monimuotoisuuden säilyttämiseen.

Ehdot, joiden täytyessä jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisen luvan, voidaan hyväksyä 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4 artikla

Sukuja ja lajeja koskevat erityisvaatimukset

Kullekin liitteessä I tarkoitettulle suvulle tai lajille vahvistetaan 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen erityisvaatimukset, joissa määritetään,

a) vaatimukset, jotka CAC-aineiston on täytettävä erityisesti käytettävän lisäysmenetelmän ja kasvuston puhtauden, kasvien terveyden sekä lajikeominaisuuksien osalta, lukuun ottamatta perusrunkoja, joiden aineisto ei kuulu lajikkeisiin;

b) vaatimukset, jotka lähtö- ja perusaineiston sekä varmennetun aineiston on täytettävä laadun, (mukaan lukien lähtö- ja perusaineiston osalta lajikkeen ja soveltuviissa tapauksissa kloonin tunnistettavuuden ylläpitämisessä käytetyt menetelmät, myös asian kannalta merkitykselliset hedelmäntuotantoon liittyvät ominaisuudet), kasvien terveyden, käytettävien koe-menetelmien ja -järjestelyjen, käytettävän lisäysjärjestelmän sekä lajikeominaisuuksien osalta, lukuun ottamatta perusrunkoja, joiden aineisto ei kuulu lajikkeisiin;

c) vaatimukset, jotka muiden kuin liitteessä I luokiteltujen sukujen ja lajien tai niiden hybridien perusrunkojen ja muiden kasvinosien on täytettävä, jos liitteessä I luetellun suvun tai lajin tai niiden hybridien lisäysaineistoa vartetaan niihin.

3 LUKU

TOIMITTAJIIN SOVELLETTAVAT VAATIMUKSET

5 artikla

Rekisteröinti

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimittajat rekisteröidään virallisesti tämän direktiivin mukaisen toiminnan osalta.

2. Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta 1 kohtaa toimittajiin, jotka pitävät tuotteita kaupan ainoastaan muille kuin ammattimaisille lopullisille kuluttajille.

3. Edellä olevan 1 ja 2 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6 artikla

Erityisvaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lähtö- ja perusaineisto, varmennettu aineisto ja CAC-aineisto tuotetaan sellaisten toimittajien vastuulla, jotka ovat lisäysaineiston ja hedelmäkaskvien tuotantoa tai lisäystä harjoittavien toimittajia. Tätä varten näiden toimittajien on

— tunnistettava aineiston laatuun vaikuttavat tuotantoprosessin kriittiset kohdat ja valvottava niitä,

— asetettava tarkastusta varten saataville vastuussa olevan virallisen toimielimen pyynnöstä tiedot ensimmäisessä luettelma-kohdassa tarkoitettua valvonnasta,

— tarvittaessa otettava näytteitä laboratoriossa tehtäviä analyysjä varten ja

— varmistettava, että lisäysaineistoerät ovat selvästi tunnistettavissa tuotannon aikana.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos toimittajan tiloissa esiintyy haitallista organismia, joka mainitaan direktiivin 2000/29/EY liitteessä tai jota tarkoitetaan tämän direktiivin 4 artiklan mukaisesti laadituissa erityisvaatimuksissa näiden erityisvaatimusten mukaista sallittua tasoa enemmän, toimittaja raportoi siitä viipymättä vastuussa olevalle viralliselle toimielimelle direktiivissä 2000/29/EY säädetyistä raportointivelvollisuuksista huolimatta ja toteuttaa kaikki kyseisen toimielimen vaatimat toimenpiteet.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun lisäysaineistoa tai hedelmäkaskveja pidetään kaupan, toimittajien on säilytettävä myyntiä ja hankintaa koskevat tiedot vähintään kolmen vuoden ajan.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta toimittajiin, jotka on vapautettu rekisteröinnistä 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Edellä olevan 1 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt voidaan antaa 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

4 LUKU

LAJIKKEEN TUNNISTETTAVUUS JA MERKITSEMINEN

7 artikla

Lajikkeen tunnistettavuus

1. Hedelmäkaskvien ja niiden lisäysaineiston lajikkeet on ilmoitettava pidettäessä niitä kaupan. Jos perusrunkoaineisto ei kuulu mihinkään lajikkeeseen, on kyseinen laji tai lajihybridi ilmoitettava.

2. Lajikkeiden, jotka 1 kohdan mukaisesti on ilmoitettava, on oltava

a) uusien lajikkeiden suojaamista koskevien säännösten mukaisesti oikeudellisesti suojattuja kasvinjalostajanoikeudella;

b) virallisesti rekisteröityjä tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti; tai

c) yleisesti tunnettuja; lajike katsotaan yleisesti tunnetuksi, jos

i) se on virallisesti rekisteröity toisessa jäsenvaltiossa,

ii) siitä on tehty virallista rekisteröintiä koskeva hakemus toisessa jäsenvaltiossa, tai jos siitä on tehty a kohdassa mainittu kasvinjalostajan oikeutta koskeva hakemus, tai

iii) sitä on jo pidetty kaupan ennen 30 päivää syyskuuta 2012 asianomaisen jäsenvaltion tai muun jäsenvaltion alueella edellyttäen, että sillä on olemassa virallisesti tunnistettu kuvaus.

Edellä olevan 1 kohdan mukainen viittaus voidaan myös tehdä sellaisen lajikkeen osalta, jolla ei ole varsinaista merkitystä kaupallisen viljelytuotannon kannalta edellyttäen, että lajikkeella on virallisesti tunnustettu kuvaus ja lisäysaineistoa ja hedelmäkasveja pidetään kaupan CAC-aineistona asianomaisen jäsenvaltion alueella ja ne ovat tunnistettavissa tämän säännöksen mukaisesta merkinnästä ja/tai asiakirjasta.

3. Kukin lajike on, jos mahdollista, nimettävä samoin kaikissa jäsenvaltioissa täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti, jotka voidaan hyväksyä 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tai niiden puuttuessa kansainvälisesti hyväksyttyjen ohjeiden mukaisesti.

4. Lajikkeet voidaan rekisteröidä virallisesti, jos ne on todettu tiettyjen virallisesti hyväksyttyjen vaatimusten mukaisiksi ja jos niistä on olemassa viralliset kuvaukset. Ne voidaan rekisteröidä virallisesti myös, jos niiden aineistoa on jo pidetty kaupan ennen 30 päivää syyskuuta 2012 kyseisen jäsenvaltion alueella ja jos lajikkeille on olemassa viralliset tunnustetut kuvaukset.

Geneettisesti muunneltu lajike voidaan rekisteröidä virallisesti ainoastaan, jos geneettisesti muunneltu organismi, josta lajike koostuu, on hyväksytty direktiivin 2001/18/EY tai asetuksen (EY) N:o 1829/2003 mukaisesti.

Jos hedelmäkasveista tai lisäysaineistosta valmistetut tuotteet on tarkoitettu käytettäväksi asetuksen (EY) N:o 1829/2003 3 artiklan soveltamisalaan kuuluvana elintarvikkeena tai elintarvikkeen osana tai 15 artiklan soveltamisalaan kuuluvana rehuna tai rehun ainesosana, kyseinen lajike on rekisteröitävä virallisesti ainoastaan, jos tästä aineistosta valmistetut elintarvikkeet tai rehu on hyväksytty kyseisen asetuksen mukaisesti.

5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettulle viralliselle rekisteröinnille asetettavat vaatimukset vahvistetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, ottaen huomioon nykyinen tieteellinen ja tekninen osaaminen, ja vaatimuksiin sisältyvät:

- a) viralliselle rekisteröinnille asetettavat edellytykset erityisesti erotettavuuden, pysyvyyden ja riittävän yhtenäisyyden osalta;
 - b) ominaisuudet, joihin eri lajien tutkimusten on vähintään kohdistuttava;
 - c) tutkimusten suorittamiselle asetettavat vähimmäisvaatimukset;
 - d) lajikkeen virallisen rekisteröinnin enimmäisvoimassaoloaika.
6. Jäljempänä 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan
- luoda järjestelmä, jolla lajikkeet, lajit tai lajihybridit ilmoitetaan jäsenvaltioiden vastuussa oleville virallisille toimielimille,
 - päättää yleisen lajikeluettelon laatimisesta ja julkaisemisesta.

8 artikla

Erän kokoonpano ja tunnistettavuus

1. Hedelmäkasvit ja niiden lisäysaineisto on pidettävä toisistaan erillään sekä kasvu- että nostovaiheessa samoin kuin otettaessa emoaineistosta varttamisoksia.

2. Jos eri alkuperää olevia hedelmäkasveja ja niiden lisäysaineistoja yhdistetään tai sekoitetaan keskenään pakkaamisen, varastoinnin, kuljetuksen tai toimitusten aikana, toimittajan on pidettävä kirjaa seuraavista tiedoista: erän kokoonpano sekä kunkin sen osan alkuperä.

9 artikla

Merkitseminen

1. Hedelmäkasveja ja niiden lisäysaineistoa saa pitää kaupan ainoastaan riittävän tasalaatuisina erinä ja jos ne

- a) hyväksytään CAC-aineistoksi ja varustetaan asiakirjalla, jonka toimittaja on laatinut noudattaen 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja erityisvaatimuksia. Jos asiakirja sisältää virallisen ilmoituksen, sen on erotuttava selvästi asiakirjan muusta sisällöstä; tai
- b) hyväksytään lähtö- tai perusaineistoksi taikka varmennetuksi aineistoksi ja vastuussa oleva virallinen toimielin varmentaa ne sellaiseksi noudattaen 4 artiklan mukaisesti vahvistettuja erityisvaatimuksia.

Hedelmäkasvien ja/tai niiden lisäysaineiston merkitsemistä ja/tai sulkemista sekä pakkaamista koskevat vaatimukset voidaan määritellä täytäntöönpanotoimenpiteissä, jotka hyväksytään 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

2. Vaadituksi päällysmarkkinäksi, jota 1 kohdassa tarkoitetaan, riittävät asianmukaiset tiedot tuotteesta, kun kyseessä on hedelmäkasvien ja niiden lisäysaineiston vähittäismyynti muille kuin ammattimaisille lopullisille käyttäjille.

3. Kun on kyse geneettisesti muunnellun lajikkeen lisäysaineistosta tai hedelmäkaskvistä, aineistoon tämän direktiivin säännösten mukaisesti kiinnitettyssä tai sen mukana seuraavassa virallisessa tai muussa etiketissä ja asiakirjassa on selkeästi mainittava, että lajiketta on muunneltu geneettisesti, ja geneettisesti muunnellut organismit on yksilöitävä.

5 LUKU

POIKKEUKSET

10 artikla

Paikallinen kauppa

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa:

a) noudattamasta 9 artiklan 1 kohtaa ne pientuottajat, joiden hedelmäkaskvien ja niiden lisäysaineiston tuotannon ja myynnin on tarkoitus palvella paikallisilla markkinoilla sellaisten henkilöiden lopullista käyttöä, jotka eivät ammattimaisesti toimi kasvintuotannossa (paikallinen kauppa);

b) jäljempänä 13 artiklassa säädetystä valvonnasta ja virallisesta tarkastuksesta vapautuksen saaneiden henkilöiden tuottamien hedelmäkaskvien ja niiden lisäysaineiston paikallisen kaupan.

2. Noudattaen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä voidaan täytäntöönpanosta hyväksyä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen vapautusten muita, erityisesti pienten tuottajien ja paikallisten markkinoiden käsitteisiin liittyviä edellytyksiä sekä näihin edellytyksiin liittyviä menettelyjä.

11 artikla

Väliaikaiset vaikeudet toimituksessa

Jos tässä direktiivissä säädetty vaatimukset täyttävien hedelmäkaskvien ja niiden lisäysaineiston saannissa on luonnonkatastrofeista tai ennakoimattomista olosuhteista johtuvia väliaikaisia vaikeuksia, voidaan 19 artiklan 2 kohdassa artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen toteuttaa toimenpiteet lievemmat vaatimukset täyttävien hedelmäkaskvien ja niiden lisäysaineiston pitämisestä kaupan.

6 LUKU

KOLMANSISSA MAISSA TUOTETUT LISÄYSAINEISTOT JA HEDELMÄKASKVIT

12 artikla

1. Noudattaen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä päätetään, vastaavatko hedelmäkaskvit ja niiden lisäysaineistot, jotka tuotetaan kolmannessa maassa ja joista on samat takeet toimittajan velvoitteita, tunnistettavuutta, ominaisuuksia, kaskvien terveyttä, kasvualustaa, pakkaamista, tarkastusta koskevia yksityiskohtaisia sääntöjä, merkitsemistä ja sulkemista koskevilta

osin, yhteisössä tuotettuja tämän direktiivin vaatimukset ja edellytykset täyttäviä hedelmäkaskveja ja niiden lisäysaineistoja kaikilta näiltä osin.

2. Jäsenvaltiot voivat ennen 1 kohdassa tarkoitettua päätöksen tekemistä 31 päivään joulukuuta 2010 soveltaa kolmansista maista tapahtuvaan hedelmäkaskvien ja niiden lisäysaineiston tuontiin edellytyksiä, jotka vastaavat vähintään 4 artiklan mukaisesti hyväksytyissä erityisvaatimuksissa joko väliaikaisesti tai pysyvästi määritellyjä edellytyksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2000/29/EY säännösten soveltamista. Jos näitä edellytyksiä ei ole vahvistettu mainituissa erityisvaatimuksissa, tuontiin on sovellettava edellytyksiä, jotka vastaavat vähintään kyseisessä jäsenvaltiossa tapahtuvaan tuotantoon sovellettavia edellytyksiä.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päivää voidaan ennen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöksen tekemistä siirtää myöhäisemmäksi kolmansien maiden osalta 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Hedelmäkaskveja ja niiden lisäysaineistoja, jotka jäsenvaltio tuo maahan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tekemänsä päätöksen perusteella, eivät koske 1 kohdassa tarkoitettuja seikkoja koskevat rajoitukset pidettäessä niitä kaupan toisessa jäsenvaltiossa.

7 LUKU

VALVONTATOIMENPITEET

13 artikla

Virallinen tarkastus

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että hedelmäkaskveja ja niiden lisäysaineistoa tuotettaessa ja pidettäessä kaupan ne tarkastetaan virallisesti, jotta varmistetaan tämän direktiivin vaatimusten ja edellytysten noudattaminen. Tätä varten vastuussa olevalla virallisella toimielimellä on oltava vapaa pääsy toimittajien tilojen kaikkiin osiin kaikkina asianmukaisina aikoina.

2. Vastuussa olevat viralliset toimielimet voivat kansallisen lainsäädännön mukaisesti siirtää tässä direktiivissä tarkoitettua tehtävänsä alaisenaan ja valvonnassaan suoritettavaksi jollekin julkis- tai yksityisoikeudelliselle oikeushenkilölle, joka virallisesti hyväksytyjen sääntöjensä mukaan hoitaa yksinomaan julkisia tehtäviä, jos tämä oikeushenkilö tai sen jäsenet eivät saa mitään henkilökohtaista etua toteuttamastaan toimenpiteistä.

Jäljempänä 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan hyväksyä muu vastuussa olevan virallisen toimielimen puolesta asetettu mainitun toimielimen alaisena ja valvonnassa toimiva oikeushenkilö, jos tämä oikeushenkilö ei saa mitään henkilökohtaista etua toteuttamastaan toimenpiteistä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle vastuussa olevat viralliset toimielimensä. Komissio toimittaa nämä tiedot edelleen muille jäsenvaltioille.

3. Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltamisesta annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Näiden sääntöjen on oltava oikeasuhtaiset asianomaisen aineiston luokkaan nähden.

14 artikla

Yhteisön suorittama valvonta

1. Hedelmäkasveja tai niiden lisäysaineistoa, myös kasvien terveyttä, koskevien tämän direktiivin vaatimusten ja edellytysten noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioissa on suoritettava näytteiden perusteella kokeita tai tarvittaessa testejä. Komissio voi pyytää jäsenvaltioiden ja komission edustajia tarkastamaan kokeet.

2. Yhteisössä on tämän direktiivin pakollisten tai valinnaisten säännösten mukaisesti, mukaan lukien kasvien terveyttä koskevat säännökset, markkinoille saatetuista hedelmäkasveista ja niiden lisäysaineistosta otettujen näytteiden jälkitarkastusta varten suoritettava pistokokein yhteisön vertailutestejä ja -kokeita. Vertailutestit ja -kokeet voivat koskea seuraavia:

- kolmansissa maissa tuotetut hedelmäkasvit tai niiden lisäysaineisto,
- luonnonmukaiseen maatalouteen soveltuvat hedelmäkasvit tai niiden lisäysaineisto,
- geneettisen monimuotoisuuden säilyttämistoimenpiteiden yhteydessä kaupan pidetyt hedelmäkasvit tai niiden lisäysaineisto.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja vertailutestejä ja -kokeita on käytettävä hedelmäkasvien tai niiden lisäysaineiston teknisten tarkastusmenetelmien yhdenmukaistamiseksi sekä niiden edellytysten täyttymisen tarkistamiseksi, joiden mukaista aineiston on oltava.

4. Komissio päättää vertailutestien ja -kokeiden suorittamiseksi tarvittavista järjestelyistä noudattaen 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä. Komissio ilmoittaa 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulle komitealle testien ja kokeiden ja niiden tulosten teknisistä järjestelyistä. Mahdollisista kasvien terveyteen liittyvistä ongelmista komissio ilmoittaa pysyväälle kasvinsuojelukomitealle.

5. Yhteisö voi myöntää rahoitusta 2 ja 3 kohdassa säädettyjen testien ja kokeiden toteuttamiseksi.

Yhteisön rahoitus toteutetaan budjettivallan käyttäjän päättämien vuosittain määrärahojen rajoissa.

6. Testit ja kokeet, joille voidaan myöntää yhteisön rahoitusta, ja kyseisen rahoituksen myöntämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

7. Ainoastaan valtion viranomaiset tai valtion vastuulla toimivat oikeushenkilöt voivat suorittaa 2 ja 3 kohdassa säädettyjä testejä ja kokeita.

15 artikla

Yhteisön suorittamat tarkastukset jäsenvaltioissa

1. Komission asiantuntijat voivat yhteistyössä jäsenvaltioiden vastuussa olevien virallisten toimielinten kanssa tarvittaessa suorittaa tarkastusta paikalla tämän direktiivin yhdenmukaisen soveltamisen varmistamiseksi ja erityisesti sen tarkistamiseksi, täyttävätkö toimittajat tosiasiallisesti tämän direktiivin vaatimukset. Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus suoritetaan, on annettava asiantuntijalle kaikki tehtävän suorittamisessa tarvittava apu. Komissio ilmoittaa jäsenvaltioille tarkastuksen tulokset.

2. Yksityiskohtaiset säännöt 1 kohdan soveltamiseksi annetaan 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

16 artikla

Jäsenvaltioiden toteuttamat seurantatoimet

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden alueella tuotetut, kaupan pidettäväksi tarkoitettut hedelmäkasvit ja niiden lisäysaineisto ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaiset.

2. Jos 13 artiklassa tarkoitettua virallisessa tarkastuksessa tai 14 artiklassa tarkoitetuissa kokeissa todetaan, että hedelmäkasvit tai niiden lisäysaineisto eivät täytä tämän direktiivin vaatimuksia, jäsenvaltion vastuussa olevan virallisen toimielimen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne ovat tämän direktiivin säännösten mukaiset, tai jos se ei ole mahdollista, kieltävä kyseisten hedelmäkasvien tai niiden lisäysaineiston pitäminen kaupan yhteisössä.

3. Jos todetaan, että tietyn toimittajan kaupan pitämät hedelmäkasvit ja niiden lisäysaineisto eivät ole tämän direktiivin vaatimusten ja edellytysten mukaiset, kyseisen jäsenvaltion on huolehdittava, että tätä toimittajaa vastaan toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet. Jos toimittajaa kielletään pitämästä kaupan hedelmäkasveja ja niiden lisäysaineistoa, jäsenvaltion on annettava tästä tieto komissiolle ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille toimielimille.

4. Toimenpiteet, jotka toteutetaan 3 kohdan mukaisesti, on peruutettava heti, kun riittävällä varmuudella voidaan osoittaa, että toimittajan kaupan pidettäväksi tarkoitetut hedelmäkasvit ja niiden lisäysaineisto täyttävät tulevaisuudessa tämän direktiivin vaatimukset ja edellytykset.

8 LUKU

YLEISET JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

17 artikla

Vapaata liikkuvuutta koskeva lauseke

1. Tämän direktiivin vaatimukset ja edellytykset täyttäviä hedelmäkasveja ja niiden lisäysaineistoja eivät koske muut kuin tässä direktiivissä säädetyt toimittajaa, kasvien terveyttä, kasvu-alustaa ja tarkastuksen yksityiskohtaisia sääntöjä koskevat kaupan pitämisen rajoitukset.

2. Jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä asettamasta liitteessä I tarkoitettujen sukujen ja lajien lisäysaineiston ja hedelmäkasvien kaupan pitämiselle tiukempia edellytyksiä tai rajoituksia kuin ne, jotka vahvistetaan tässä direktiivissä tai 4 artiklan mukaisesti vahvistetuissa erityisvaatimuksissa tai jotka ovat olemassa 28 päivänä huhtikuuta 1992, tapauksesta riippuen.

18 artikla

Liitteiden muuttaminen ja mukauttaminen

Komissio voi 19 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen muuttaa liitettä I sen mukauttamiseksi nykyisen tietellisen ja teknisen osaamisen kehitykseen.

19 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa hedelmäkasvisukuihin ja -lajeihin kuuluvia kasveja ja niiden lisäysaineistoa käsittelevä pysyvä komitea, jäljempänä 'komitea'.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan yksi kuukausi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklaa.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määrääjäksi vahvistetaan kolme kuukautta.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

20 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava 1 artiklan 2 ja 3 kohdan, 2, 3, 5 ja 6 artiklan, 7 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 9 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan 2 kohdan, 13 artiklan 1 kohdan sekä 16 ja 21 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisina nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 30 päivästä syyskuuta 2012.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Niissä on myös mainittava, että voimassa oleviin lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin sisältyviä viittauksia tällä direktiivillä kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininnat tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

21 artikla

Siirtymätoimenpiteet

Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2018 saakka sallia alueellaan sellaisten lisäysaineiston ja hedelmäkasvien kaupan pitäminen, jotka on otettu emokasveista, jotka ovat olleet olemassa ennen 30 päivää syyskuuta 2012 ja jotka on virallisesti varmennettu tai jotka täyttävät CAC-aineistolle asetettavat ehdot ennen 31 päivää joulukuuta 2018. Kaupan pidettäessä tällaisen lisäysaineiston ja hedelmäkasvien on oltava tunnistettavissa tämän artiklan mukaisesta merkinnästä ja/tai asiakirjasta. Lisäysaineistoa ja hedelmäkasveja voidaan pitää kaupan 31 päivän joulukuuta 2018 jälkeen, jos tämän direktiivin vaatimukset täyttyvät.

*22 artikla***Kumoaminen**

1. Kumotaan direktiivi 92/34/ETY 30 päivästä syyskuuta 2012 alkaen, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä II olevassa A osassa luetelluilla säädöksillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden velvoitteita, jotka liittyvät liitteessä II olevassa B osassa vahvistettuihin direktiivien kansallisen lain osaksi saattamisen ja soveltamisen määräaikoihin.

2. Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

*23 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

24 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 29 päivänä syyskuuta 2008.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BARNIER

LIITE I

Luettelo suvuista ja lajeista, joihin tätä direktiiviä sovelletaan

Castanea sativa Mill.

Citrus L.

Corylus avellana L.

Cydonia oblonga Mill.

Ficus carica L.

Fortunella Swingle

Fragaria L.

Juglans regia L.

Malus Mill.

Olea europaea L.

Pistacia vera L.

Poncirus Raf.

Prunus amygdalus Batsch

Prunus armeniaca L.

Prunus avium (L.) L.

Prunus cerasus L.

Prunus domestica L.

Prunus persica (L.) Batsch

Prunus salicina Lindley

Pyrus L.

Ribes L.

Rubus L.

Vaccinium L.

LIITE II

A OSA

Kumottu direktiivi ja sen muutokset

(22 artikla)

Neuvoston direktiivi 92/34/ETY (EYVL L 157, 10.6.1992, s. 10)	
Komission päätös 93/401/ETY (EYVL L 177, 21.7.1993, s. 28)	
Komission päätös 94/150/EY (EYVL L 66, 10.3.1994, s. 31)	
Komission päätös 95/26/EY (EYVL L 36, 16.2.1995, s. 36)	
Komission päätös 97/110/EY (EYVL L 39, 8.2.1997, s. 22)	
Komission päätös 1999/30/EY (EYVL L 8, 14.1.1999, s. 30)	
Komission päätös 2002/112/EY (EYVL L 41, 13.2.2002, s. 44)	
Neuvoston asetus (EY) N:o 806/2003 (EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1)	Ainoastaan liitteessä II oleva 7 kohta ja liitteessä III oleva 28 kohta
Neuvoston direktiivi 2003/61/EY (EUVL L 165, 3.7.2003, s. 23)	Ainoastaan 1 artiklan 5 kohta
Komission direktiivi 2003/111/EY (EUVL L 311, 27.11.2003, s. 12)	
Komission päätös 2005/54/EY (EUVL L 22, 26.1.2005, s. 16)	
Komission päätös 2007/776/EY (EUVL L 312, 30.11.2007, s. 48)	

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle ja soveltamiselle

(22 artikla)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle	Soveltamispäivä
92/34/ETY	31. joulukuuta 1992	31. joulukuuta 1992 ⁽¹⁾
2003/61/EY	10. lokakuuta 2003	
2003/111/EY	31. lokakuuta 2004	

⁽¹⁾ Kun 4 artiklassa tarkoitettua liiteluetteloa laaditaan, on kullekin liitteessä II tarkoitettulle suvulle tai lajille vahvistettava 21 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päivä, jona 5–11, 14, 15, 17, 19 ja 24 artiklaa aletaan soveltaa (ks. direktiivin 92/34/ETY 26 artiklan 2 kohta).

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 92/34/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
1 artiklan 2 kohta	—
1 artiklan 3 kohta	18 artikla muutettuna
—	1 artiklan 2 ja 3 kohta
2 artikla	1 artiklan 4 kohta
3 artiklan a ja b alakohta	2 artiklan 1 ja 2 kohta
—	2 artiklan 3 ja 4 kohta
3 artiklan c–f alakohta	2 artiklan 5–8 kohta muutettuina
3 artiklan g ja h alakohta	—
3 artiklan i ja j alakohta	2 artiklan 9 ja 10 kohta muutettuina
3 artiklan k alakohdan i ja ii alakohta	2 artiklan 11 kohta
3 artiklan k alakohta osittain	13 artiklan 2 kohta muutettuna
3 artiklan l ja m alakohta	2 artiklan 12 ja 13 kohta
3 artiklan n alakohta	—
3 artiklan o alakohta	2 artiklan 14 kohta
3 artiklan p alakohta	—
4 artiklan 1 kohta	4 artikla muutettuna
4 artiklan 2 kohta	—
5 artikla	—
—	5 artikla
6 artikla	—
—	6 artikla
7 artikla	15 artikla
8 artiklan 1 ja 2 kohta	3 artiklan 1 kohdan a ja b alakohta muutettuina
—	3 artiklan 2 kohta
—	3 artiklan 3 kohta
8 artiklan 3 kohta	3 artiklan 4 kohta muutettuna
9 artiklan 1 kohta	7 artiklan 1 kohta
—	7 artiklan 2 kohta
9 artiklan 2 kohdan i ja ii alakohta	7 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta muutettuina
9 artiklan 2 kohdan viimeinen alakohta	7 artiklan 4 kohta muutettuna
9 artiklan 3 kohta	7 artiklan 5 kohta
9 artiklan 4 kohta	—
9 artiklan 5 kohta	7 artiklan 6 kohta
9 artiklan 6 kohta	7 artiklan 7 kohta
10 artiklan 1 ja 2 kohta	8 artiklan 1 ja 2 kohta muutettuina
10 artiklan 3 kohta	—
11 artikla	9 artikla muutettuna
12 artikla	10 artikla
13 artikla	11 artikla muutettuna

Direktiivi 92/34/ETY	Tämä direktiivi
14 artikla	17 artiklan 1 kohta
15 artikla	17 artiklan 2 kohta muutettuna
16 artikla	12 artikla
17 artikla	13 artiklan 1 kohta muutettuna
18 artikla	13 artiklan 3 kohta muutettuna
19 artiklan 1 kohta	16 artiklan 2 kohta
19 artiklan 2 kohta	16 artiklan 3 kohta
19 artiklan 3 kohta	16 artiklan 4 kohta
20 artikla	14 artikla
21 artiklan 1 ja 2 kohta	19 artiklan 1 ja 2 kohta
21 artiklan 3 kohta	19 artiklan 4 kohta
22 artiklan 1 ja 2 kohta	19 artiklan 1 ja 3 kohta
23 artikla	—
24 artiklan 1 kohta	16 artiklan 1 kohta
24 artiklan 2 kohta	—
25 artikla	—
26 artikla	20 artikla
—	21 artikla
—	22 artikla
—	23 artikla
27 artikla	24 artikla
Liite I	—
Liite II	Liite I
—	Liitteet II ja III